
Mødedokument

A9-0328/2021

19.11.2021

BETÆNKNING

om nye retningslinjer for EU's humanitære indsats
(2021/2163(INI))

Udviklingsudvalget

Ordfører: Norbert Neuser

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	13
OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG.....	15
ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I KORRESPONDERENDE UDVALG .	16

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om nye retningslinjer for EU's humanitære indsats (2021/2163(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 208 og 214 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand¹,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/836 af 20. maj 2021 om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme²,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 af 9. juni 2021 om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa, og om ændring og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009³,
- der henviser til den fælles erklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen om den europæiske konsensus om humanitær bistand fra 2008⁴,
- der henviser til den fjerde Genèvekonvention af 12. august 1949 om beskyttelse af civile personer i krigstid,
- der henviser til Rådets afgørelse 2003/335/RIA af 8. maj 2003 om efterforskning og strafforfølgning af folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser⁵,
- der henviser til Rådets konklusioner af 26. november 2018 om styrkelse af den globale fødevare- og ernæringsikkerhed,
- der henviser til EU's retningslinjer om fremme af overholdelse af den humanitære folkeret⁶,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 2286 af 3. maj 2016 om beskyttelse af

---

¹ EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1.

² EUT L 185 af 26.5.2021, s. 1.

³ EUT L 209 af 14.6.2021, s. 1.

⁴ EUT C 25 af 30.1.2008, s. 1.

⁵ EUT L 118 af 14.5.2003, s. 12.

⁶ EUT C 303 af 15.12.2009, s. 12.

- sårede og syge, sundhedspersonale og humanitært personale under væbnet konflikt,
- der henviser til rapporten fra FN's generalsekretær af 23. august 2016 om resultatet af det humanitære verdenstopmøde den 23. august 2016 og de tilsagn, som deltagerne i topmødet gav,
  - der henviser til aftalen "The Grand Bargain", som blev undertegnet den 23. maj 2016, til de årlige uafhængige rapporter herom, navnlig den fra 2021, og til "The Grand Bargain 2.0 framework and annexes", som blev fremlagt på det årlige Grand Bargain-møde den 15.-17. juni 2021,
  - der henviser til rapporten fra FN's Højkommissariat for Flygtninge fra juli 2021 om anvendelsen af fleksibel finansiering i 2020 og ajourføringerne heraf,
  - der henviser til Sendairammen for katastroforebyggelse 2015-2030, som blev vedtaget på FN's tredje verdenskonference om reduktion af katastroferisici, som blev afholdt den 14.-18. marts 2015 i Sendai, Japan, og resultaterne af de globale platforme for reduktion af katastroferisici, som blev afholdt i Cancún i 2017 og i Genève i 2019,
  - der henviser til FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og til verdensmålene for bæredygtig udvikling (SDG),
  - der henviser til "Global Humanitarian Overview 2021" fra FN's Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender og de månedlige opdateringer heraf,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2021 "Et EU med ligestilling: Strategi for rettigheder for personer med handicap 2021-2030" (COM(2021)0101),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. marts 2021 om EU's humanitære indsats: nye udfordringer, samme principper (COM(2021)0110) og Rådets efterfølgende konklusioner af 20. maj 2021,
  - der henviser til sine beslutninger om humanitær bistand, navnlig beslutning af 11. december 2013 om EU's strategi til styrkelse af resiliens og nedbringelse af katastroferisici i udviklingslande: erfaringer fra fødevareresikkerhedskriser⁷, af 26. november 2015 om undervisning for børn i nødsituationer og under langvarige kriser⁸, af 16. december 2015 om forberedelse af det humanitære verdenstopmøde: udfordringer og muligheder for humanitær bistand⁹, af 1. juni 2017 om modstandsdygtighed som en strategisk prioritet i EU's optræden udadtil¹⁰, af 17. april 2018 om gennemførelse af instrumentet for udviklingssamarbejde, instrumentet for humanitær bistand og Den Europæiske Udviklingsfond¹¹,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 54,

---

⁷ EUT C 468 af 15.12.2016, s. 120.

⁸ EUT C 366 af 27.10.2017, s. 151.

⁹ EUT C 399 af 24.11.2017, s. 106.

¹⁰ EUT C 307 af 30.8.2018, s. 177.

¹¹ EUT C 390 af 18.11.2019, s. 33.

- der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget (A9-0328/2021),
- A. der henviser til, at de humanitære behov ligger på et rekordhøjt niveau, idet 238 millioner mennesker har behov for bistand i 2021, hovedsagelig på grund af konflikter, men også på grund af systemiske faktorer som klimaforandringer, naturkatastrofer, miljøfordingelse, global befolkningstilvækst, fødevareusikkerhed, begrænsede vandressourcer og fejlslagen regeringsførelse; der henviser til, at stigningen i de humanitære behov og deres tiltagende kompleksitet berører alle verdensmålene og påpeger en foruroligende mangel på globale fremskridt med 2030-dagsordenen;
- B. der henviser til, at covid-19-pandemien har forværret allerede eksisterende skrøbelighed og ulighed, forøget de humanitære behov – navnlig en kraftig stigning i forekomsten af sult og et manglende udbud af fødevarer – idet næsten 300 millioner mennesker er i fare for at ende i akut fødevareusikkerhed, og over 40 millioner mennesker oplever fødevareusikkerhed i katastrofal grad – og har vanskeliggjort den humanitære indsats på grund af grænselukninger og andre begrænsninger såsom dem, som parter i væbnede konflikter har forsøgt at indføre; der henviser til, at stigningen i de humanitære behov til dels skyldes utilstrækkelig udviklingsbistand til at afhjælpe drivkræfterne bag skrøbeligheden; der henviser til, at den humanitære bistand til alle skrøbelige situationer ifølge Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling steg med 38 % fra 2015 til 2016, mens den programmerbare udviklingsbistand til skrøbelige situationer ikke steg i samme periode¹²; der henviser til, at den humanitære bistand mellem 2014 og 2018 tegnede sig for den næststørste andel af bidragene til officiel udviklingsbistand for alle de 29 lande i Komitéen for Udviklingsbistand¹³;
- C. der henviser til, at covid-19-pandemien på den ene side har skabt en række logistiske hindringer for internationale organisationer, der udfører bistandsoperationer, men at disse logistiske udfordringer på den anden side har bidraget til en række ændringer i måden, hvorpå bistandsprogrammerne gennemføres, navnlig med hensyn til at forstærke betydningen af at forankre den humanitære bistand i lokalsamfundet;
- D. der henviser til, at omkring 108 millioner mennesker i 2018 havde behov for international humanitær bistand som følge af storme, oversvømmelser, tørke og naturbrande; der henviser til, at mere end 200 millioner mennesker i 2050 kan have behov for humanitær bistand hvert år som følge af klimarelaterede katastrofer og de socioøkonomiske konsekvenser af klimaforandringerne;
- E. der henviser til, at kvinder og piger rammes hårdest af katastrofer; der henviser til, at risikoen for, at teenagepiger ikke går i skole, er forøget med 90 % i konfliktområder, at 70 % af kvinderne i humanitære nødsituationer er i øget risiko for at blive udsat for kønsbaseret vold, og at mere end 70 % af dem, der oplever kronisk sult, er kvinder;
- F. der henviser til, at EU's humanitære luftbro, der blev etableret som reaktion på de transportmæssige begrænsninger, som pandemien forårsagede, i høj grad har bidraget til at få lukket kritiske huller i den humanitære indsats ved at lette transporten af bistand,

---

¹² Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling, "States of Fragility 2018" af 17. juli 2018.

¹³ Nomura, S., Sakamoto, H., Ishizuka, A., Shimizu, K. og Shibuya, K., "Tracking sectoral allocation of official development assistance: a comparative study of the 29 Development Assistance Committee countries, 2011-2018", Global Health Action, januar 2021.

nødhjælp og humanitært personale;

- G. der henviser til, at den øgede hyppighed og intensitet af klimarelaterede katastrofer giver næring til konflikter og holder flere mennesker fanget i langvarige fordrivelser på måder, som man aldrig tidligere har set, samtidig med at en række langvarige kriser stadig ikke er løst;
- H. der henviser til, at de stigende humanitære behov ikke er blevet matchet med tilstrækkelige ressourcer, hvilket har ført til et hastigt voksende finansieringsunderskud: I 2020 blev mindre end halvdelen af FN's appeller om humanitær bistand imødekommet, og pr. august 2021 var der kun 10,9 mia. USD til rådighed til at dække behov svarende til 36,6 mia. USD (30 % af det samlede beløb)¹⁴; der henviser til, at finansieringen i 2020, som ikke vedrørte indsatsen mod covid-19-pandemien, fra de 20 største offentlige donorer faldt til under 2019-niveauet¹⁵;
- I. der henviser til, at finansieringen af humanitær bistand på verdensplan fortsat er stærkt afhængig af et meget begrænset antal donorer, idet de ti største tegner sig for omkring 85 % af den samlede finansiering;
- J. der henviser til, at humanitær bistand er en central søjle i EU's optræden udadtil, og til, at EU's og medlemsstaternes samlede finansiering i 2020 udgjorde 36 % af den humanitære bistand på verdensplan – den største andel i verden; der henviser til, at bidragsniveauet varierer inden for EU, idet fire medlemsstater og Kommissionen tegner sig for omkring 90 % af alle EU's humanitære midler;
- K. der henviser til, at det fornyede tilsagn fra signatarerne af "Grand Bargain 2.0" om at sikre, at den humanitære indsats er så lokal som mulig og så international som nødvendigt, indebærer en forpligtelse til at yde mindst 25 % af den humanitære bistand så direkte som muligt til lokale og nationale aktører; der henviser til, at dette mål imidlertid langt fra er nået;
- L. der henviser til, at det nuværende finansieringsunderskud på udviklingsområdet gør det absolut nødvendigt at forbedre det humanitære systems effektivitet, virkningsfuldhed, synlighed, risikodeling, gennemsigtighed og ansvarlighed og sikre, at flere lande bidrager til den humanitære indsats, således at bistanden opfylder de berørte befolkningers behov, som det senest blev fremhævet i "Grand Bargain 2.0", der fokuserer på lokal forankring og kvalitetspræget finansiering som centrale resultatskabende prioriteter;
- M. der henviser til, at "kvalitetspræget finansiering" udgør en af de to resultatskabende prioriteter i "Grand Bargain 2.0"; der henviser til, at der i søjle to i det politiske forum på højt plan om humanitær finansiering i 2016 opfordres til en udvidelse af det humanitære ressourcegrundlag gennem partnerskaber med nye eller fremspirende bilaterale donorer og den private sektor gennem fremme af pengeoverførsler og islamisk social finansiering¹⁶; der henviser til, at den humanitære bistand fra private donorer

---

¹⁴ FN's Kontor for Koordination af Humanitære Anliggendes finansielle sporingstjeneste, bidrag til humanitær bistand 2021.

¹⁵ Development Initiatives, Global Humanitarian Assistance Report 2021.

¹⁶ Højniveaupanelet om humanitær finansiering, rapport af 17. januar 2016 til FN's generalsekretær med titlen

allerede er stigende, idet den er forøget med 9 % fra 6,2 mia. USD i 2018 til et rekordniveau på 6,8 mia. USD i 2019¹⁷;

- N. der henviser til, at Kommissionen har foreslået at iværksætte et pilotprojekt om blandingsfinansiering for i væsentlig grad at øge ressourcegrundlaget for den humanitære indsats og har opfordret til yderligere inddragelse af den private sektor med henblik herpå;
- O. der henviser til, at opsplitningen af den humanitære bistand fortsat er en vedvarende udfordring, idet der er en overvældende mængde af donorer og bistandsorganisationer og en manglende koordinering mellem deres aktiviteter og projekter;
- P. der henviser til, at donorerne tilskynder til anvendelse af konsortieorganisationer i forbindelse med udviklingssamarbejde og humanitær bistand; der henviser til, at konsortieorganisationer i forhold til andre metoder typisk er kendetegnet ved større mål og flere ressourcer;
- Q. der henviser til, at imødegåelsen af humanitære kriser ikke blot kræver øget finansiering, men også en beslutsom politisk indsats for at mindske behovene ved at forebygge og afslutte konflikter, beskytte grundlæggende menneskerettigheder, fremme bæredygtig udvikling, mindske risici og sårbarheder, bekæmpe og tilpasse sig klimaforandringer, bekæmpe korruption i forbindelse med tildelingen af midler og afhjælpe den manglende gennemsigtighed i forbindelserne med lokale organisationer;
- R. der henviser til, at grundlæggende normer og principper anfægtes rundt om i verden gennem regelmæssige overtrædelser af den humanitære folkeret, herunder angreb på civile, nødhjælpsarbejdere og sundhedspersonale, oveni de voksende forhindringer for leveringen af humanitær bistand;
- S. der henviser til, at angrebene på nødhjælpsarbejdere er steget dramatisk i de senere år;
- 1. glæder sig over Kommissionens meddelelse om EU's humanitære indsats: nye udfordringer, samme principper og dens konkrete forslag til at forbedre leveringen af humanitær bistand; opfordrer til en hurtig gennemførelse af disse forslag i tæt samråd og samarbejde med humanitære partnere for at sikre, at bistanden er forudsigelig, ikke er fragmenteret og ikke overlapper andre foranstaltninger; gentager, at EU's humanitære bistand i overensstemmelse med den europæiske konsensus om humanitær bistand altid skal ydes udelukkende på grundlag af veldefinerede og forud vurderede behov, være i fuld overensstemmelse med de humanitære principper om medmenneskelighed, neutralitet, upartiskhed og uafhængighed og have særligt fokus på de udfordringer, som sårbare grupper, såsom personer med handicap, minoriteter og andre stærkt marginaliserede mennesker, konfronteres med, når de forsøger at få adgang til humanitær bistand; opfordrer Kommissionen til at sætte princippet om, at "ingen lades i stikken", i centrum for den nye tilgang til den humanitære indsats; glæder sig over Kommissionens initiativ med at integrere uddannelse i nødsituationer for at forhindre, at børn dropper ud af skolen, navnlig i tilfælde af langvarige konflikter;

"Too important to fail – addressing the humanitarian financing gap".

¹⁷ Development Initiatives, Global Humanitarian Assistance Report, 2021.

2. bemærker med bekymring den kraftige forøgelse af finansieringsunderskuddet for så vidt angår humanitær bistand, idet de store donorer skærer ned på finansieringen på et tidspunkt, hvor behovene er voksende; understreger de ekstreme forskelle i bidragene, både på globalt plan og fra de enkelte EU-lande; opfordrer Kommissionen til at tilvejebringe et solidt årligt budget til EU's humanitære bistand for at sikre rettidig, forudsigelig og fleksibel finansiering af humanitær bistand fra begyndelsen af hvert regnskabsår, både til at håndtere langvarige kriser og reagere på nye kriser og til at opretholde en øremærket finansieringsramme inden for solidaritets- og nødhjælpsreserven til humanitære kriser uden for EU for at bevare den eksisterende kapacitet til hurtigt at mobilisere yderligere midler i tilfælde af nye, eskalerende eller pludseligt opståede nødsituationer; opfordrer til, at EU slår til lyd for større international ansvarsfordeling og en forøgelse af de humanitære midler; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gå foran med et godt eksempel og bidrage med en fast andel af deres bruttonationalindkomst til humanitær bistand; opfordrer Kommissionen til at rapportere om de beløb, der er udbetalt i humanitær bistand fra EU og på verdensplan;
3. opfordrer Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til at udarbejde en strategi for langsigtet samarbejde med tredjelande, navnlig nye donorer, ved at udnytte EU's bilaterale, regionale og multilaterale diplomati til at udvide kredsen af donorlande, der bidrager til den humanitære bistand på frivillig basis; understreger, at et bidrag fra yderligere donorlande ville gøre det muligt at øge det beløb, der er nødvendigt for at imødegå internationale humanitære kriser; bemærker med bekymring, at der ikke er nogen formel ordning vedrørende humanitær bistand i handels- og samarbejdsaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde hen imod et formelt partnerskab mellem EU og Det Forenede Kongerige om humanitær bistand;
4. fremhæver Kommissionens tilsagn om at mobilisere privat finansiering og inddrage den private sektor yderligere i EU's humanitære bistand og iværksættelsen af et pilotinitiativ vedrørende blandingsfinansiering over EU's humanitære budget i 2021; opfordrer Kommissionen til at give Parlamentet flere oplysninger og en skriftlig vurdering af gennemførelsen af pilotprojektet om blandingsfinansiering med henblik på humanitære indsatser og vurdere overensstemmelsen heraf med målene for EU's optræden udadtil; fremhæver potentialet i blandingsinitiativer, herunder humanitære obligationer og katastroferisikoforsikringsordninger, herunder fuld udnyttelse af Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling Plus til humanitære formål; understreger imidlertid, at en yderligere inddragelse af den private sektor kræver en analyse af de resultater, der hidtil er opnået gennem samarbejde, og at man udelukkende fremmer partnerskaber, der er i overensstemmelse med målene for EU's optræden udadtil og internationale humanitære principper;
5. er stærkt foruroliget over det stigende antal alvorlige overtrædelser af den humanitære folkeret og menneskerettighedslovgivningen; opfordrer til, at der oprettes en EU-koordineringsmekanisme med henblik på at udvikle en sammenhængende EU-tilgang til den humanitære folkeret, overvåge overtrædelser og slå til lyd for at sikre, at den humanitære folkeret overholdes, herunder ved at gøre brug af de relevante politiske, bistandsmæssige, handelsmæssige og økonomiske løftestænger i EU's optræden udadtil;
6. opfordrer Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående

repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og medlemsstaterne til at holde nøje øje med overtrædelser af den humanitære folkeret og til at medtage overtrædelser af den humanitære folkeret som et kriterium for at opføre enkeltpersoner eller enheder på listerne i de relevante EU-sanktionsordninger i overensstemmelse med EU's retningslinjer for fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret; bemærker, at sanktioner og restriktive foranstaltninger, der træffes inden for rammerne af EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, skal være i overensstemmelse med den humanitære folkeret og ikke må hindre leveringen af humanitær bistand; understreger, at det er nødvendigt konsekvent at medtage undtagelser for humanitær bistand i ordninger for restriktive foranstaltninger og at yde den nødvendige støtte og vejledning til partnerne, så de kan anvende disse undtagelser effektivt;

7. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke den humanitære folkeret og til med alle midler at retsforfølge og straffe dem, der bruger sult som et krigsvåben, for at modvirke de udbredte krænkelse af retten til mad under konflikter, den tilbagevendende anvendelse af sult som krigsførelse og nægtelse af adgang for nødhjælpsarbejdere;
8. opfordrer EU og dets medlemsstater til hurtigt at efterleve de tilsagn, de gav på det humanitære verdenstopmøde og som led i Grand Bargain-aftalen; fremhæver vigtigheden af at gøre den humanitære bistand mere effektiv ved at øge den fleksible finansiering gennem ikkeøremærkede, "blødt" øremærkede og flerårige midler, som er skræddersyet til lokale sammenhænge, behovsbaseret og menneskecentreret, samt ved at mindske den administrative byrde for humanitære partnere ved at harmonisere og forenkle donorforslag og rapporteringskrav, finansiere nationale og lokale aktører og fremme innovative løsninger, blandt andre bestræbelser; minder om, at langvarige kriser stadig er humanitære situationer, og opfordrer EU og dets medlemsstater til at udtænke konkrete løsninger med henblik på en effektiv tildeling af humanitær bistand og udviklingsbistand til partnere, der arbejder i disse situationer; tilskynder EU og dets medlemsstater til at indføre foranstaltninger i tilskudsaftalerne med partnere for at sikre tilstrækkelig programfleksibilitet for disse partnere, så de hurtigt kan skifte fra udviklingsaktiviteter til katastrofeberedskab i tilfælde af en pludselig nødsituation, herunder i finansieringen fra det nye instrument for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa;
9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at opretholde og fremme en realistisk dialog om risikodeling mellem de relevante afdelinger, med deres humanitære partnere og med andre interessenter på grundlag af nylige og tidligere indhøstede erfaringer for løbende at bestræbe sig på at forbedre de eksisterende finansieringsregler ved at gøre dem mere effektive, navnlig i perioder med meget ustabile humanitære kriser; påpeger, at risikobevindsthed har vist sig at være et effektivt redskab til risikoreduktion;
10. understreger den særlige betydning af at støtte lokale aktører og opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvikle en ambitiøs politik for lokal forankring, herunder at fremme gennemsigtighed, gøre brug af partnernes ekspertise og erfaring og beskrive, hvordan man kan yde mere og bedre støtte til lokale respondenter for at styrke deres kapacitet, sætte dem i stand til at gøre brug af alle de instrumenter, der er til rådighed, og sikre deres inddragelse i beslutningsprocesserne, samtidig med at spørgsmålet om gensidig ansvarlighed og risikodeling adresseres, da en styrkelse af lokale respondenter

er en vigtig faktor for at mindske behovet for international humanitær bistand i fremtiden; opfordrer Kommissionen til at sikre, at kvinders lige deltagelse og myndiggørelse integreres eksplicit i alle nye mekanismer for at styrke de lokale aktørers rolle i den humanitære indsats;

11. understreger, at lokal forankring i forbindelse med covid-19-pandemien bidrager til at levere en sundhedsindsats, der er tilpasset udviklingslandenes kontekst for at undgå europæisk forudindtagethed, navnlig for så vidt angår inddæmningsprotokoller og forebyggelseskampagner; opfordrer til, at udbredelsen af et eurocentrisk perspektiv på nødsituationer i passende omfang udfordres gennem en yderligere lokal forankring af den humanitære indsats;
12. fremhæver de udfordringer, som klimaforandringerne frembyder, og glæder sig over tilsagnene om yderligere at integrere klimaforandringernes konsekvenser og miljøfaktorer i den humanitære indsats, styrke sårbare regioners modstandsdygtighed over for klimaforandringer og opbygge sårbare lokalsamfunds modstandsdygtighed over for klimaforandringer ved hjælp af katastrofeberedskab og foregribende foranstaltninger via en tilgang med "tripelsammenhæng", som involverer oprindelige folk og lokalsamfund, i betragtning af de specifikke behov for bistand og beskyttelse hos de befolkningsgrupper, der er ramt af katastrofer, og de negative virkninger af klimaforandringer, navnlig fordrevne personer og værtssamfund; glæder sig desuden over tilsagnene om at gøre EU's humanitære bistand mere miljømæssigt bæredygtig og spore klimarelaterede udgifter; opfordrer Kommissionen til at stille de nødvendige midler til rådighed til klimatilpasning og nedbringelse af katastroferisici, bl.a. gennem instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa, og til at fremskynde gennemførelsen af tilsagnene fra Sendai i EU's opræden udadtil;
13. glæder sig over de konkrete resultater af EU's humanitære luftbro og idéen om at oprette en europæisk humanitær beredskabskapacitet for at udbedre manglerne i EU's humanitære indsats; opfordrer til, at medlemsstaterne og de humanitære partnere høres regelmæssigt om eventuelle nye initiativer fra Kommissionens side, som bør bygge oven på – og ikke kopiere – de humanitære aktørers eksisterende kapacitet og EU-mekanismer såsom civilbeskyttelsesmekanismen;
14. understreger, at selv om humanitær bistand har til formål at tackle øjeblikkelige, livstruende situationer, forårsages kriser af drivkræfter, der kræver langsigtede løsninger, eftersom underliggende skrøbelighed er en væsentlig forløber for humanitære kriser; opfordrer Kommissionen og Tjenesten for EU's Opræden Udadtil til at vedtage en meddelelse, der udvikler en klar politik for sammenhængen mellem humanitær bistand, udvikling og fred, for at slå bro over kløfterne mellem de enkelte politikområder og samtidig sikre, at den særlige retlige karakter af og principperne for den humanitære bistand respekteres; understreger, at denne "neksustilgang" baseret på sammenhængen mellem humanitær bistand, udvikling og fred bør styrke modstandsdygtigheden og fremme bæredygtige løsninger, mens verdensmålene bør anvendes som en ramme for en sådan tilgang, idet 2030-dagsordenen giver en enestående mulighed for at tackle de grundlæggende årsager til skrøbelighed og konflikt med udgangspunkt i bl.a. ikkestatslige organisationers (NGO'ers) praktiske erfaringer; opfordrer EU og medlemsstaterne til hurtigt at gennemføre denne neksustilgang med

særligt fokus på at tackle skrøbelighed, forebygge konflikter, bekæmpe sult, håndtere fordrivelser i forbindelse med katastrofer og de negative virkninger af klimaforandringer, tilvejebringe uddannelses- og indkomstmuligheder, støtte tidlig genopretning, styrke beredskabskapaciteten og skabe selvhjulpenhed og modstandsdygtighed; opfordrer Kommissionen til at offentliggøre en vurdering af operationaliseringen af sammenhængen mellem humanitær bistand og udviklingsbistand i de seks pilotlande, der blev udpeget i 2017;

15. opfordrer Kommissionen til at foretage en vurdering af tidligere erfaringer med og programmer om kønsrelaterede spørgsmål, da der er et voksende behov for at tackle disse i betragtning af kvinders iøjnefaldende rolle som ofre for konflikter og katastrofer; opfordrer til, at der gennemføres mere håndgribelige elementer af kønsmainstreaming i den fremtidige humanitære indsats, herunder kontekstspecifikke, kønssensitive analyser, samtidig med at rettighederne for sårbare grupper, herunder kvinder, piger og personer fra LGBTIQ-samfundet, beskyttes; støtter tilvejebringelsen af uhindret adgang til gratis offentlige sundhedstjenester og bestræbelserne på at mindske dødelighed og sygelighed og fremhæver behovet for at styrke beredskabet over for pandemier og epidemier;
16. opfordrer EU og dets medlemsstater til at gennemføre og fremme Nanseninitiativets dagsorden for beskyttelse af fordrevne personer i forbindelse med katastrofer og klimaforandringer; fremhæver betydningen af samarbejde mellem aktører inden for humanitær bistand, udvikling, katastroferisikoreduktion og klimaforandringer for at mindske risikoen for fordrivelse i forbindelse med katastrofer og de negative virkninger af klimaforandringer og for at imødekomme behov for bistand og beskyttelse;
17. opfordrer til, at der lægges særlig vægt på ernæring som en grundlæggende rettighed for alle for at sikre fødevarerikkerhed og styrke fødevarerensystemernes modstandsdygtighed over for økonomiske, klimamæssige og menneskeskabte chokvirkninger; opfordrer til, at EU's handlingsplan for ernæring revideres med henblik på at tackle alle former for fejlernæring i humanitære og udviklingsmæssige sammenhænge i overensstemmelse med Rådets konklusioner fra november 2018;
18. gentager Kommissionens tilsagn om og igangværende bestræbelser på at fremme synligheden af og bevidstheden om EU's humanitære bistand blandt forskellige interessenter i hele EU, herunder NGO'er, og på at styrke EU's synlighed i dets optræden udadtil;
19. glæder sig over meddelelsen om EU's første humanitære forum nogensinde, som skal holdes i januar 2022; understreger, at forummet bør være inkluderende, tilgængeligt, involvere partnere, der implementerer humanitær bistand, tilstræbe at øge synligheden af EU's humanitære bistand og dets partneres arbejde, fremme en strategisk dialog om EU's humanitære politik, tilvejebringe politisk støtte til og bevidsthed om karakteren af princip- og behovsbaseret humanitær bistand fra EU og fremskynde gennemførelsen af de centrale foranstaltninger, der er beskrevet i Kommissionens meddelelse;
20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

BEGRUNDELSE

Verden står over for et ekstremt komplekst humanitært scenarie, idet antallet af mennesker, der lider under humanitære kriser, er steget drastisk fra omkring 90 millioner i 2015 til næsten 240 millioner i 2021. De fleste af drivkræfterne bag denne eksplosion i behovene har været kendt i årevis – lige fra konflikter til virkningerne af klimaforandringer, miljøforringelse, global befolkningstilvækst og fejlslagen regeringsførelse. Udbruddet af covid-19-pandemien har imidlertid forværret den globale humanitære krise yderligere og gjort den internationale indsats mere kompliceret. Dette er sket på baggrund af et foruroligende finansieringsunderskud på internationalt plan, eftersom de disponible midler ikke vokser i samme takt som de humanitære behov.

Samtidig er leveringen af humanitær bistand blevet mere kompleks og farlig på grund af bekymrende regelmæssige overtrædelser af grundlæggende menneskelige principper og den humanitære folkeret. Yderligere udfordringer skyldes krisernes tiltagende varighed ("langvarige kriser") og det forhold, at mange kriser får utilstrækkelig offentlig og politisk opmærksomhed ("glemte kriser").

Stillet over for dette scenarie bør EU og dets medlemsstater – som tilsammen udgør verdens største humanitære donor – spille en ledende rolle i at slå til lyd for internationale løsninger på disse udfordringer. Principbaseret humanitær bistand er en central søjle i EU's optræden udadtil, som klart er fastlagt i traktaterne og den europæiske konsensus om humanitær bistand, og også en vigtig del af EU's evne til at projicere sine værdier ud i verden. Som følge af denne erkendelse offentliggjorde Kommissionen i marts 2021 en meddelelse om "EU's humanitære indsats: nye udfordringer, samme principper".

Meddelelsen angiver, hvordan EU og dets medlemsstater i samarbejde med dets forskellige humanitære partnere og andre donorer kan tage denne udfordring op. Den foreslår en række initiativer, som er inddelt i to hovedområder: "Håndtering af voksende behov og mindskelse af finansieringskløften" og "Støtte til et mere gunstigt klima for humanitær bistand". Inden for hvert af disse brede områder fastsættes der konkrete mål, og der foreslås centrale foranstaltninger, som skal gennemføres for at opfylde de forskellige mål. Meddelelsen fra 2021 udgør således en vidtrækkende afgrænsning af de komplekse humanitære rammer og de tiltag, hvorigennem EU kan styrke sin indsats og indtage en førerposition i det globale humanitære samfund.

Denne initiativbetænkning har til formål at være Europa-Parlamentets svar på meddelelsen og udstikke politiske retningslinjer for, hvordan ambitionerne i meddelelsen kan omsættes til virkelighed. Formålet med betænkningen er at komme med politiske anbefalinger til EU's samlede humanitære indsats (både fra Kommissionens og dens medlemsstaters side) og ikke at drøfte konkrete humanitære kriser, som Parlamentet fortsat vil være særligt opmærksomt på i de relevante aktiviteter, lige fra drøftelser til beslutninger vedtaget af plenarforsamlingen.

Betænkningen kommer desuden på et belejligt tidspunkt, idet den tilstræber at reagere på Kommissionens meddelelse såvel som på Rådets konklusioner om dette emne fra maj 2021 og gør det muligt for Parlamentet at fastsætte sine strategiske prioriteter og politiske anbefalinger vedrørende EU's humanitære bistand forud for det første EU-forum for humanitær bistand, som skal finde sted i januar 2022.

OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG

Dato for vedtagelse	9.11.2021
Resultat af den endelige afstemning	+: 20 -: 2 0: 2
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Anna-Michelle Asimakopoulou, Dominique Bilde, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Gianna Gancia, Charles Goerens, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Pierfrancesco Majorino, Norbert Neuser, Janina Ochojska, Christian Sagartz, Marc Tarabella, Tomas Tobé, Chrysoula Zacharopoulou, Bernhard Zimniok
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Barry Andrews, Frances Fitzgerald, Marlene Mortler, Maria Noichl, María Soraya Rodríguez Ramos, Caroline Roose

ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I KORRESPONDERENDE UDVALG

20	+
NI	Antoni Comín i Oliveres
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Frances Fitzgerald, Rasa Juknevičienė, Marlene Mortler, Janina Ochojska, Christian Sagartz, Tomas Tobé
RENEW	Barry Andrews, Catherine Chabaud, Charles Goerens, María Soraya Rodríguez Ramos
S&D	Mónica Silvana González, Pierfrancesco Majorino, Norbert Neuser, Maria Noichl, Marc Tarabella
THE LEFT	Miguel Urbán Crespo
VERTS/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Caroline Roose

2	-
ID	Dominique Bilde, Bernhard Zimniok

2	0
ECR	Beata Kempa
ID	Gianna Gancia

Tegnforklaring:

+ : for

- : imod

0 : hverken/eller